

מ"י 48225/06/15 - האני טנוס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

מ"י 48225-06-15 מדינת ישראל נ' טנוס ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 19

בפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקש	האני טנוס
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. המבקש, עורך דין במקצועו, חשוד בעבירות מרמה, זיוף ושיבוש מהלכי משפט.
2. בחודש יוני 2015 נעצר המבקש לצורך חקירה, ובהמשך שוחרר בתנאים, אשר כללו, בין היתר, איסור עיסוק במקצועו עד ליום 30.7.15.
3. ביום 18.8.15 הוארך על ידי בית משפט זה התנאי האוסר עיסוק במקצוע עד ליום 30.9.15. ביום 24.9.15 הודיעו הצדדים על הסכמתם להאריך את התנאי בדבר איסור העיסוק עד ליום 12.10.15, ולהסכמה ניתן תוקף של החלטה.
4. לפני בקשה מטעם המבקש לאפשר לו לעסוק במקצועו ולייצג בדיון הקבוע ליום 12.10.15 בבית המשפט המחוזי בירושלים (ת"צ 52304-05-14). על פי הנטען בבקשה, מדובר בדיון בתובענה ייצוגית אשר הגשתה כבר אושרה על ידי בית המשפט המחוזי (ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה) והיא בעלת חשיבות ציבורית רבה. בהודעה משלימה מטעם המבקש שהוגשה ביום 24.9.15 נטען כי אחיו של המבקש, שהוא עורך דין בעצמו וקיבל לידו את הטיפול בתיקים אחרים של המבקש, הוא התובע בתובענה הייצוגית, כך שהוא מנוע מלייצג בדיון נשוא הבקשה שלפני. בנוסף נטען, כי המבקש מוכן להעמיד שורה של עורכי דין אשר יתייצבו לצידו בדיון ויפקחו על מעשיו.
5. המשיבה בתגובתה הכתובה התנגדה לבקשה וטענה כי נאספו ראיות המבססות את החשדות הקיימים כנגד

המבקש, חומר הראיות הועבר לפרקליטות ובכוונתה להמשיך בהליכים נגד המבקש. המשיבה טענה כי חומרת העבירות אינה מאפשרת מתן אמון במבקש ובפרט בכל הנוגע לייצוג בבית משפט.

6. הצדדים הסכימו כי החלטתי תינתן על יסוד הטענות בכתב.

7. התשתית הראייתית אשר הוצגה לי בדיונים שהתקיימו בפני מצדיקה את איסור העיסוק במקצוע שהוטל על המבקש, בפרט בשים לב לעובדה כי מדובר בעבירות שנעברו לכאורה במסגרת עיסוקו זה. נתתי דעתי לעובדה כי המבקש עצמו הסכים להארכת איסור העיסוק עד ליום 12.10.15.

כפי שפירטתי בהחלטתי מיום 18.8.15, לא ראיתי, בשלב זה, לסווג את איסור העיסוק ולהחילו על תחומים מסוימים בלבד מתוך כלל העיסוקים בהם עוסק עורך-דין.

8. מובן עם זאת, כי הטלת מגבלה מסוג זה, הפוגעת פגיעה משמעותית בחופש העיסוק של המבקש, עליה להיות מידתית, בין היתר בהתחשב בעובדה, כי המבקש עודנו נהנה מחזקת החפות, ותוך מתן הדעת לעובדה כי טרם הוגש אף כתב אישום, כי המועד אליו מתייחסת הבקשה הוא היום האחרון למגבלה שהוטלה וכי הדיון שבו מתבקש להתיר לו להופיע בפני בית המשפט הוא תובענה ייצוגית שאושרה ואשר קיים אינטרס ציבורי לאפשר את התנהלותה באורח תקין.

9. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שפורטו לעיל, מצאתי כי יש לדחות את הבקשה. כאמור, התשתית הראייתית מצדיקה את איסור העיסוק בשלב זה ואף המבקש עצמו הסכים להארכת תוקף איסור העיסוק, הגם שידע באותה עת על מועד הדיון נשוא הבקשה דנן.

בנוסף, קיימים אמצעים חלופיים להבטיח כי הפגיעה באינטרסים של המבקש ובאינטרס הציבורי שבניהול התובענה הייצוגית תהא מדודה. כך למשל, המבקש לא ביקש מבית המשפט המחוזי לדחות את הדיון פעם נוספת (אף לא לפרק זמן קצר), מעבר לדחייה קודמת לה נעתר בית המשפט המחוזי, וממילא בקשה שכזו לא נדחתה. בהקשר זה יצוין, כי עיון בתיק בית המשפט בתובענה הייצוגית מלמד, כי המשיבה באותו תיק הסכימה לדחיית הדיון אף למועדים מאוחרים מהמועד שנקבע, 12.10.15.

מעבר לכך, כפי שעולה מתוך הודעתו המשלימה של המבקש, בכוחו של המבקש להעמיד עורכי דין אחרים שיופיעו בדיון, שכן הוצע שעורך דין אחר יפקח על המבקש, ומובן כי פיקוח כאמור הוא אפקטיבי רק בהתייחס לעורך-דין שבקיא בפרטי התיק. משכך, אין מניעה כי מי מעורכי הדין שהמבקש התכוון להעמיד לצורך הפיקוח, יבקש להצטרף כמייצג בתובענה הייצוגית, הגם שהחלפת או הוספת בא-כח תובע מייצג דורשת פרוצדורה מסוימת על פי חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 והתקנות שהותקנו לפיו.

10. הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ב תשרי תשע"ו, 05 אוקטובר 2015, בהעדר
הצדדים.